

🔖 نقد کتاب **رامین جهان پور**

نگاهی به داستان «از اینجا تا بهار» **راز سربه مهر**

«از اینجا تا بهار» یک داستان بلند برای گروه سنی نوجوانان است که به قلم ظریفه روئین توسط انتشارات سوره مهر منتشر شده است. این داستان ۱۰۴ صفحه‌ای از زبان دخترکی دانش آموز

روایت می‌شود که به دغدغه‌های عاطفی خود با پدرش پرداخته است. دخترک نمی‌داند چرا بابای او گاهی از خود بی خود می‌شود و دست به رفتارهای عجیب و غریبی در خانه می‌زند. این عجیب بودن رفتار و عصبانیت‌ها و پر خاشاکری های گاه به گاه پدر حتی به گوش چند تا از دوست‌های دخترک هم رسیده و همین باعث می‌شود گاهی او را به باد تمسخر و سرزنش بگیرند. دخترک بهفهمی نفهمی از دست رفتارهای بابایش کلافه است و احساس می‌کند که دیگر او را دوست ندارد اما بالعکس مادر او بیشتر از هر روز به بابایش محبت می‌کند، طوری که گاهی باعث تعجب و حسادت دخترش می‌شود. گره داستان از آنجا باز می‌شود که دخترک دفترچه خاطرات پدرش را پنهانی از کشوی کتابخانه منزلشان بیرون می‌کشد و به راز بزرگ و سر به مهری که تا به حال از او پنهان مانده بود پی می‌برد. پدر او یک جانباز اعصاب و روان است که در دوران جنگ دچار موج انفجار شده و از اینجا به بعد داستان وارد مرحله دیگری می‌شود که مخاطب را وامی‌دارد تا دفترچه خاطرات پدر را از لحظه‌های جنگ در جبهه مرور کند. نویسنده با زبانی بسیار ساده و روان داستان را در فصل‌های مختلف کتاب نوشته و پیش برده است و اتفاقاً در داستانش به موضوعی اشاره کرده که در جامعه امروز ما جریان دارد. خیلی از بچه‌هایی که بعد از جنگ متولد شده‌اند، جنگ ایران و عراق را فقط در رسانه‌ها و کتاب‌ها دیده و شنیده‌اند و شناخت زیادی از این رویداد و عواقب آن ندارند، خصوصاً بچه‌هایی که در بدن پدران رزمنده‌شان، یادگارهایی از جراحت جنگ به جا مانده است یا اسیر بوده‌اند یا به لحاظ جسمی یا روحی آسیب دیده‌اند. نویسنده با رویارویی دخترک با دفترچه خاطرات، او را با حقیقتی آشنا می‌کند تا با شخصیت واقعی پدرش بیشتر آشنا شود، طوری که به داشتن چنین پدری احساس فخر و مباهات کند. در فصل پایانی داستان راوی قصه، کتاب را این گونه به پایان می‌رساند و در واقع پیام نهایی داستان را می‌توانیم در سطرهای پایانی کتاب در یافت کنیم: «...نشستم و دفتر خاطرات را خواندم. خواندم و گریه کردم. آنقدر با علاقه خواندم که در یک نشست چندساعته دفتر را تمام کردم. حس کردم دفترت نقطه پایانی ندارد، یعنی جمع‌وجور نشده است. چیزی کم دارد. در واقع، فکر کردم این خود تو هستی که دفترت را کامل می‌کنی... در بین دوستانی که در جبهه داشتی علی خان بابایی شهید شد و تو خاطره‌اش را نوشتی، کمال نصرت مجروح شد و از دو پا جانبار. باز تو خاطره‌اش را در دفترت نوشتی. تو حالا در بیمارستان بستری هستی، معلوم نیست کی خوب می‌شوی، ولی من همیشه همراهت دفترم بود. ماجرای تو را در دفترت نوشتم. هیچ وقت تنهایت نخواهم گذاشت، هیچ وقت.»

داستان «از اینجا تا بهار» اگرچه در بعضی از قسمت‌ها و به خصوص در سطرهای پایانی، شکل و شمایل احساسی به خود می‌گیرد و بعضی از حرف‌های راوی شعارگونه می‌شود اما انتخاب یک سوزه مهم و قابل لمس از طرف نویسنده کتاب، آن هم برای نوجوانانی که باید با این واقعیت‌های اجتماعی آشنا شوند، باعث می‌شود که این ضعف‌های کوچک ساختاری خیلی به چشم نیایند.

🔖 **دیده‌بان**

ستار اورکی و نرگس آبیار
اعضای ایرانی جدید آکادمی اسکار
اعضای جدید آکادمی اسکار معرفی شدند و در میان آنها نام چند هنرمند ایرانی هم دیده می‌شود. ستار اورکی (سازنده موسیقی «فروشنده» و نرگس آبیار هم دو عضو ایرانی جدید این لیست هستند. پیش از این اصغر فرهادی، لیلیا حاتمى، رخشان بنی‌اعتماد، هادیه صبی‌پاری و محمدرضا دیلک از ایران این آکادمی بودند.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سر دبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، شماره: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir
| روزنامه جوان | شماره ۵۹۶۴ | پنج‌شنبه ۱۲ تیر ۱۳۹۹ | ۱۰ دی‌الغفده ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۰۸ | غروب آفتاب: ۲۰:۴۰ | اذان مغرب: ۲۰:۴۵ | نیمه‌شب‌شروع: ۰۰:۱۶ | اذان صبح فردا: ۰۵:۲۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۵:۵۲

نرم، روان و متعادل مثل «شنای پروانه»

فیلمساز در ایجاد موقعیت‌ها و تعلیق‌ها کوشیده حفره‌ای در مضمون جا نگذارد و شلوغ بودن محیط و موقعیت‌های پی‌درپی باعث نشده فضای فیلم الکن شود

■ **افشین علیار**

«شنای پروانه» در یک مسیر مشخص حرکت می‌کند، شخصیت‌ها به درستی معرفی می‌شوند و کارکرد آنها در تداوم داستان نقش می‌شود دارد. بسترسازی داستانی برای خلق چنین فیلمی نیاز مهمی به رویکرد روانشناختی دارد و فیلمساز به درستی توانسته از موقعیت جغرافیایی بهره‌گیری و با خلق یک حادثه، اتفاق‌های دیگر را در راستای موضوع اصلی اضافه کند. فیلمساز در به کارگیری موقعیت‌ها آنچنان از لحاظ ساستاری و خلق موقعیت سنگ تمام گذاشته است که نمی‌شود حتی یک لحظه چشم از پرده برداشت، به طوری که تداوم و پیگیری رخدادها و ایجاد بحران در شکلی نمایشی تماشاکر را درگیر می‌کند.

چیدمان رخدادها و گره‌افکنی‌های متعدد آنقدر جسورانه است که جایگاه پژوهش در کار نویسندگی را پررنگ می‌کند. نوع روایت و لحن در فیلمنامه است که شنای پروانه را جلو می‌برد و فیلمساز مسیر قصه‌گویی‌اش را با تعلیق‌های بجا گره می‌زند و این تعلیق‌ها تقلبی نیستند و هدف آنها کشش درام و ایجاد موقعیت برای گره‌گشایی است و محمد کارت روند قصه‌گویی‌اش را اگرچه بر اساس یک بحران چیده است اما گرهم‌های ایجاد شده در فیلم به واقع‌گرا بودن موضوع به عنوان یک معضل اجتماعی کمک کرده و باعث تداوم قصه شده است، به طوری که در هیچ یک از فصل‌های فیلم ریتم قصه افت نمی‌کند.

روند انتهاب‌آور قصه‌چنان موقعیت‌های نمایشی‌اش برشی از بخشی مغفول از جامعه کنونی ماست؛ قشری که برای رسیدن به اهداف‌شان حاضرند هر کاری بکنند. محمد کارت با بسترسازی موضوعی یا خلق شخصیت‌هایش توانسته تلخی‌های جامعه را نشان بدهد. در همین راستا فیلمساز با قالبی مشخص نگاهی به جامعه کوچک‌تر یعنی خانواده

🔖 **حکمت**

امام علی(ع):

با گسستن پیوند، خویشاوندی

آدمی را رشد و فایده‌ای نیست.

گزیده تحف‌العقول

خوشنویسی ایران در خطر تصاحب دیگر کشورها

ترکیه بهترین آثار را جمع‌آوری کرده است و احتمال دارد بعدها آثار هنرمندان ایرانی را هم جزو آثار خوشنویسان خود معرفی کند و تعلل مسئولان در این باره جای سؤال دارد

دغدغه دارد اما تا پشتوانه مسئولان نباشد، کاری از پیش نخواهد رفت. مدیر هنری باید به نهادهای خصوصی مانند انجمن خوشنویسان کمک کند. اگر امکانات بخش دولتی به انجمن واگذار شود، انقلاب بزرگی در این هنر رخ خواهد داد.»
سپهری در ادامه در پاسخ به این سؤال که آیا جایگاه هنر خوشنویسی در جامعه خردمان متناسب با شأن این رشته است اینگونه نظر داد: «جایگاه خوشنویسی ایرانی همان طور که می‌دانید، بسیار والاتس، به طور مثال موزای در دنیا پیدا نمی‌شود که اثر خوشنویسی ایرانی در آن موجود نباشد. با توجه به اینکه در حال حاضر فرهنگ با اسلامی است، بنابراین برای اشاعه این فرهنگ باید از خوشنویسان بیشتر حمایت شود. اشعار بزرگان همچنان سرمشق خوشنویسان است و به نوعی حجم بزرگی از مسئولیت فرهنگی جامعه را خوشنویسی به دوش می‌کشد اما متأسفانه حتی بعضاً پنهان‌ها و طرح‌هایی در فضاهای شهری دیده می‌شوند که چیدمان حروف آنها با کامپیوتر انجام شده و کیفیت پایینی هم دارند. دیدن این طرح‌ها چشم من خوشنویس را به درد می‌آورد، چه برسد مخاطب عادی که شناخت کافی هم از هنر ندارد. از طرفی تهران پایتخت جهان اسلام است اما آفاضا و امکانات شعبه انجمن خوشنویسان در تهران بزرگ در حد این اسم است؟»
مدیر انجمن خوشنویسان تهران در پاسخ به این سؤال که آیا امکان دارد در آینده کشور‌های عربی هم مدعی ثبت یکی از خطوط شوند نیز می‌گوید: «اگر حرکتی از سمت ما نباشد، بله. هیچ نهاد فرهنگی از اول انقلاب تاکنون به اندازه انجمن خوشنویسان ایران برای گرمی‌داشتن هنر خوشنویسی فعالیت مثبت نداشته است. ما اشعار بزرگان را می‌نویسیم تا هنر جوانان با پیام‌ها و سخنان آنان آشنایی پیدا کنند. انجمن ما تاالان تمامی مسئولیت‌های خود را به نحو احسن انجام داده است. بعضاً یک سازمان با چند طبقه بازدهی چندانی ندارد اما ما همین ساختمان استیجاری این تعداد هنرمند را تحویل جامعه می‌دهیم.»

در برخی رسانه‌های ترکیه‌ای آمده وزارت

فرهنگ این کشور، پرونده هنر خوشنویسی را برای ثبت به عنوان میراث ناملموس یونسکو ارسال کرده و این در حالی است که ایران برای سال ۲۰۲۱ یا ۲۰۲۲ قصد دارد، چنین اقدامی را انجام دهد.

محمدحسن طالبیان معاون میراث فرهنگی کشور چند روز پیش، در گفت‌وگوی زنده تلویزیونی درباره اقدام ترکیه برای ثبت خوشنویسی به عنوان میراث خود در یونسکو اعلام کرد: «این ماجرا فقط در حد یک خبر ساده در رسانه‌های ترکیه مطرح شده است و سندیت دیگری ندارد. ترکیه برای سال ۲۰۲۰، سه پرونده ثبت جهانی در فهرست میراث ناملموس یونسکو دارد که یکی از آنها در خصوص هنر نگارگری (مینیاچور) با ایران مشترک است. ایران برای سال ۲۰۲۱، پنج پرونده ثبت جهانی به سازمان

علمی، ورزشی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) ارسال کرده که هنر خوشنویسی هم از جمله آنهاست.»
غلامرضا سپهری رئیس انجمن خوشنویسان تهران در این باره به باشگاه خبرنگاران جوان گفت: «این یک مسئله طبیعی است که اگر ما حرکت نداشته باشیم، دیگران حرکت کنند. کشور ترکیه از نظر تعداد خوشنویس فوق‌العاده پایین‌تر از ایران است اما حمایت‌های مالی و فعالیت‌هایی که دولت ترکیه برای رونق هنر انجام می‌دهد با فعالیت‌ها و حمایت‌های مسئولان ما مقایسه کردنی نیست. این کشور در مسابقه بین‌المللی خوشنویسی آرسیکا که هر گراز می‌کند، «شنای پروانه» در پرداخت هزینه‌های سنگین بهترین آثار خوشنویسان ایرانی را بدون امضا دریافت می‌کند. حتماً اهدافی در پس این اقدام وجود دارد. وقتی برای ثبت خوشنویسی اسلامی پیشقدم شده‌اند، مطمئن باشید چند وقت بعد برای ثبت خطوط دیگر و حتی خط نستعلیق هم اقدام خواهند کرد!»

وی در پاسخ به این سؤال که به نظر شما مسئولان ما در این زمینه کوتاهی کرده‌اند، عنوان کرد: «هنرمندنبال حمایت مالی

است، به همین دلیل هنرمند خوشنویس هم منتظر حضور در ارسیکاست؛ چیزی که در ایران نیست و اگر هم باشد کم و بیش بخش‌های خصوصی انجام می‌دهند. علاوه بر آن گمان می‌کنم، اوایل دهه ۸۰ بود که جشنواره خوشنویسی جهان اسلام برگزار شد و بعد از آن دیگر این رویداد تکرار نشد، در صورتی که کشور ترکیه جشنواره ارسیکا را رویتین برگزار می‌کند. ترکیه بهترین آثار هنرمندان را جمع‌آوری کرده و احتمال دارد بعدها آثار هنرمندان ایرانی را هم جزو آثار خوشنویسان خود معرفی کند. انجمن خوشنویسان ایران این مسائل را رصد می‌کند و برایشان

🔖 **خبر**

اعتراض به حضور

دختر «مایکل جکسون» در نقش مسیح(ع)

بیش از ۲۶۰هزار نفر با اعضای عربی‌نژاد در فضای مجازی خواستار ممانعت از نمایش فیلمی با بازی «پاریس جکسون» در نقش عیسی مسیح(ع) شدند. عیسی مسیح را ایستنا به نقل از گاردین، فیلم جدیدی با عنوان «عادت» که قرار است با بازی «پاریس جکسون» دختر «مایکل جکسون» ساخته شود، مورد حمله فراوانی در فضای مجاری قرار گرفته است و بیش از ۲۶۰هزار نفر با امضای نامه‌ای خواهان جلوگیری از نمایش این فیلم حضور «پاریس جکسون» در فیلم «عادت» اولین بار در ماه آوریل اعلام شد و در خلاصه داستان آن آمده دختر جوان و باهوشی که درگیر یک ماجرای خشونت‌آمیز فروش مواد مخدر می‌شود، برای راهیای از مشکلات چهره ظاهری خود را به شکل یک راهبه تغییر می‌دهد. همچنین «پاریس جکسون» نیز با شکل ظاهری متفاوتی در نقش حضرت عیسی(ع) بازی خواهد کرد. در عرصه‌ای آنلاین که در فضای مجازی منتشر شده و دو کمپانی برادران وارنر و لایزنگیت را به عنوان سازندگان این پروژه سینمایی هدف قرار داده است، این فیلم را اثری کفرآمیز و یک اشغال مسیح‌هراسانه توصیف کرده است.

■ **محمدصادق عابدینی**

سیدمهدی طباطبایی‌نژاد معاون سازمان سینمایی احتمال تعطیلی مجدد سینماها به دلیل شیوع دوباره کرونا را بعید دانست. طباطبایی‌نژاد در واکنش به سخنان ایرج حری‌چی معاون وزیر بهداشت که از اعمال محدودیت‌های کرونایی جدید از تعطیلی مراکز فرهنگی خبر داده بود، گفت: «شخصاً اطلاعی در این باره ندارم و بعید می‌دانم چنین تصمیمی گرفته شده باشد. به هر ترتیب اگر تصمیمی برای تعطیلی سینماها گرفته شود، این تصمیم باید از طرف ستاد کرونا به صورت رسمی به ما ابلاغ شود که تاکنون ابلاغ نشده است.» در همین رابطه حری‌چی معاون وزیر بهداشت از اعمال محدودیت‌های جدید کرونا از هفته آینده خبر داده است که در استان‌های تهران، سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشر، خوزستان، کرمانشاه، کردستان، آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، فارس، خراسان رضوی، البرز و کرمان اعمال خواهد شد. در محدودیت‌های تعیین شده تعطیلی سینما، تئاتر و مراکز فرهنگی نیز پیش‌بینی شده است. اگر چه محدودیت‌های جدید هنوز ابلاغ و اجرایی نشده ولی برخی از چهره‌های سینمایی را وادار به واکنش کرده است. در صورت تعطیلی سینماها بار دیگر مسئله اکران که به تازگی در حال رونق یافتن است دوباره به محاق خواهد رفت. روز گذشته سازمان سینمایی در گزارشی از استقبال گرم مردم از بازگشایی سالن‌های سینما خبر داد. در این گزارش آمده‌است: وقعه چهار ماهه اکران فیلم‌ها سرانجام روز یک‌شنبه هفته گذشته تمام شد تا فیلم‌های سینمایی بار دیگر رنگ پرده نقره‌ای را به خود ببینند.

البته این آغاز، کم‌حاشیه هم نداشت و ابتدا قرار شد دو فیلمی که به نظر می‌رسید پر مخاطب هم باشند، همزمان با بازگشایی سینماها اکران شوند که بعد به دلیل فراهم نشدن برخی خواسته‌هایشان اکران آنها به تعویق افتاد و در نهایت در روز چهارشنبه هفته گذشته نمایش این فیلم‌ها هم آغاز شد اما حد فاصل بین آغاز به کار سینماها تا اکران دو فیلم جدید «خوب، بد، جلف ۲» و «شنای پروانه» و استقبال از سینماها آنقدر کم بود که برخی تیغ انتقاد را نیز کردند که آغاز اکران سینماها مورد استقبال قرار نگرفته است، حال آنکه به نظر برخی این بی‌میلی با توجه به اکران نشدن فیلم‌های جدید تا حد زیادی قابل پیش‌بینی بود. حالا چند روزی است که دو فیلم جدید «خوب، بد، جلف ۲» و «شنای پروانه» نمایش خود را در سینماهای سراسر کشور آغاز کرده‌اند و استقبال مخاطبان از هنر هفتم هم هر روز بهتر و بهتر می‌شود. این دو فیلم حالا حساسی حس کتجکجاری مخاطبان هنر هفتم را برانگیخته و آنان را واداشته تا بعد از چهار ماه به تماشای این فیلم‌های سینمایی در سینماها بنشینند.